

ખેનામે જહાંદાર જાં આરંરી.

ધી ન્યુ

ઓરશીયસ થીએટ્રીકલ કમ્પની.

ખુનશી મહમદ હ'આલીમ "મહેસર" નો
— લખેલો —

સત્યવાદી હરીશ્ચંદ્ર

ખેલના ગાયનો

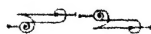

છપાવી પ્રસિધ્ધ કરનાર.

અખદુલ રસીદખાન

મનજર ધી ન્યુ ઓરશીયસ થીએટ્રીકલ કુંઠો

હાલ મુકામ-જ્યોર્જ થીએટર-મુરત.

આવૃત્તિ પહેલી

પ્રત ૧૦૦૦

કીંમત ત્રણ આના.

સને ૧૯૧૯

મુરત લીમડાયોકમાં આવેલા "દેશી મીત્ર" પ્રેસમાં
મગનલાલ વનમાળીદાસે છાપી.

હરિશ્ચંદ્ર

સૂચ્ય—

૧

જય જય ઇન્દ્રાસન પતિ ગ્યાની જય સુરપતિ રાની ઈન્દ્રાની
રસિયા, રસખાની, આગમજની, દાની, સાદસ અભિમાની—જય.
સુરજ ન પદ સંગી સુખદાની, દુરજન, મદ ભંગી દુખ દાની,
ભગતી ભગવાની, ગંધર્વાની, ગાતી તુમદર તાદાની,
તોરી મુલતાની, કાશી ધાની, રંભા મેનકા, પટરાની—જય.
કશ્યપકે સાગર, યુષ્કે સાગર, નટવર, નાગર નિરમાની—જય.
બાદલ, બિજલી, બખ્ષા, પાની, પાછ સગપર હય પરધાની,
હય પાનીસે આપાદાની, ઝન નન ઝન ઝન ઝન.
નારદ, શારદ, મુનિ સયલાની, મહિમાં સખને હય પહચાની,
દશ્વર ધ્યાની સુરનર માની. જસકે જાની જા વેદાની,
ઝન નન ઝન ઝન ઝન સન નન સન સન સન, છન નન છન.

અસરાઓ—

૨

તેરી સરકારી, હમપર જરી રખમે કશ્વધારી,
દે આલી જગવાલી, સ્વર્ગ લોકમે,
અયસાહી અધિકારી હમકો ઔર અયસાહી આચારી—તેરી.
રાજ કાજ સરદારી, બલિહારી, બલીહારી
કુલી સારીઆસાધશકી કુલાવરી, જસકી બારી યુલકારી.
આધ હય જખ સંકટ ભારી, ટાલી તુમને કર ચારી
હય હિતકારી—તેરી.

નારદ—

૩

દિલ સદા ન પાય ઇનસાન.
રહે હાર છાન છાન બુદ્ધિમાન, ગ્યાનવાન.—દિલ.
સમ્યા રહેનેકા થા વઅદા હરસે ક્રિયા, ક્રિયા, ક્રિયા,
નરને ધ્યાન પર ઉસ વઅદે પર ન દિયા, દિયા, દિયા,
ઝૂઠી દુનીયાપર કુરખાન હંચ નાદાન ના દરમાન,

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૦૮૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૮૫૫૧૬૭ ૨૨૨૫૩૩

વિષય ૪ - ૨-૪

માનવાલે, શાનવાલે, ઉંચે ખાનદાનવાલે,
સરદારી ફરમાન વાલે, સારે જગસે હારે,
જગમેં આનકે હરઆનહંય બે ધ્યાન, ના ફરમાન—દિલ

અપ્પારા—

૪

સત્ય સદન, ચરણ જગતનાથ, પાપ હરન—સલ.
રંકે, રાય, કાલ ખાર, પુત્ર, નાર, ધન અપાર,
ભય નહીં સાથ, આય નહીં હાથ.—સલ.

નક્ષેત્ર—

૫

મન મયલ મિટે તન તેજ બટે દે રંગ ભંગકા લોટા
સૌ રોગ ટલે સૌ સોગ જલે કરે ભંગ અંગકા મોટા
જળ તાર જમે, આજાર રમે. નવ હાથ બટેજી છોટા
તન સાફ, મન સાફ, હો સાફ આદમી ખોટા—મન.
લે કાંદ દુધમેં ઘોલા, તો ભંગ બને અનમોલા.
કર પાર ભંગકા ગોલા, હરખાર બોલ બમ મોલા.
ઉઠ ભોર નહાકે ગંગ, ચઢાલે ભંગ, જમાલે રંગ,
નિરાલે ઢંગ, દિખાડે જંગી ફૂંટી સોટા—મન.

વિશ્વામિત્ર—

૬

કયસે કોઈકા સાચ જાને,
બે બરોસે, બે ઠીકાને, કયું સુની હુધ ખાત માને ?—કયસે.
ખીચ જગતકે અનેક જન હયેં, કોઈ ખુરે, કોઈ નેક ચલન હમેં,
ઐકસે સખકે જન બદન હયેં, બેપરેબે કયા પિછાને ?—કયસે.

વિશ્વામિત્ર—

૭

નયે નયે ચલકે કલ બલ છલકે ખાન ચલાવું સન સન સન,
ધર્મ પરખું સતપન દેખું ખુબ લડાવું મયેં તન મન—નયે.
ખેતી બાડી નાશ કરાવું; ફિર જાકર મય માયું ધન.
ઐક બેશ્યાકો લેખું, હર લે જાકર ઉસકે સખ સતપન.—નયે
ફિરે દુખિયારે દુખકે મારે બને બેયારે બન, બન, બન.
દુખ ભરકરખે સત્ય રખેતો, જગ ઉસકો કહે ધના ધના ધન—નયે

મંગલ—

૮

શેર હજારેં જિસને મારા બહોખી હારા મખખીસે
પરમેશ્વરને માનુંખકા અભિમાન ઉતારા મખખીસે

ખીર બહાદુર સુર સિપાહી, આજિજ સારા મખખીસે
બતલાવો તો ચલતા હય કયા જોર તુમારા મખખીસે
કરે ગર્વ જો હાથી તો જાયગા મારા મખખીસે
પરમેશ્વરને માતુખકા અભિમાન ઉતારા મખખીસે—જોર

ચોખ્ખાર—

૬

દીનાનાથ દયાલકો હો જગદીશ સહાય,
વિશ્વામિત્ર મહા રૂપી બસે પધારે આય.

હરિશ્ચન્દ્ર—

ઠહો આયે મેરે યહાં, ખડે હમારે ભાગ,
લા ઉન્કો જા કર:—ઉડે ભાગ હમારે જાગ

હરિશ્ચન્દ્ર—

૧૦

મેરે શુલશનકા અગર કોઇ સમર કામ આયે,
ઇસ્સે કયા બદકે હય, ઠહો આપકે ગર કામ આયે.—મેરે.
આજ હય કલ નહીં, રહ દૌલતો દુનિયા કયા હય ?
યહી બિહતર હય કે સબકે મેરા જર કામ આયે.—મેરે.
ખાલ ઔર માંસબી કામ આતે હયે હયવાનો કે,
હયક ! ઇન્સાન ન ઇન્સાનકે ગર કામ આયે !—મેરે.
પાંચ બિદમતસે કબી આપકે હટને કે નહીં
કાટલો શૈકસે, મેરા જો રહે સર કામ આયે.—મેરે.

મંગલ—

૧૧

ઇસ પાપી પેટસે હારા, હય પેય પેટકા સારા
ઇસકે ડરસે હિયકારા, બકરી હય બાધ બેચારા
બમ્મહન, બનિયા, બનજારા, સબકો ઇસ ઠગને મારા મારા !
મારા, કઇ કઇ હારા, કઇ કઇ જલતા,
જબ રહે જલતા, કબ રહે ટલતા, ચલતા પલતા; પલતા
બેટા જા લે રંગ રાગમેં, બાવા બાસે અંગ અગમેં,
સાધુ સંતમેં જોગ લાગમેં, કોઇ જંગમેં કોઇ લાગમેં,
મટક મટકકે તાન કોરકે, બટક બટકકે આંખ ફોડકે,
પગ પર ચડકે હાથ જોડકે,
સૌ સૌ રસ્તે પેટ ફિરાય, થઇ થઇ થતા નાચ નચાયે,

સર્ખી સાધનાં હલકી; ભારી, નીચ, ઉંચકી તાજ્જોદારી.
ભેસ બનાકે, કેમ બઢાકે બચઠે જાકે નાકે નાકે,
લગ્ન આવન, લખ પન્ના વન,
સૌ છખ ધારન, મતલખ ફારન, જાએક મંગન રંગતરંગન
અચપન લુચપન, સગપન ઠગપન, સાધન લાખન,
ભેખદ જારન સેવન બધન, ફાંસી ગરદન,
ચૌર લુટારા વારા ન્યારા, સખકો ઇમ ઠગને માર મારા.—ઈસ

તારામતી—

૧૨

જિયરારે કલ નહી પાયો સગરી રતીયારી—જિયરા.
મ્હી નહીં ભાવે, કછુ ના સુહાન,
હિયા કર પાવે, બિહરત છતીયારી,—જિયરા.
ધડકત આંસ, ચઢ રહી માંસ, જખ સુખ આતી,
ખર આતી છાતી, ખીસરને બતીયાંરી.—જિયરા.

સખ હાસી—

૧૩

કરે તોપે ક્યા રઘુખીર મહારાની ધીર ધરે કરે.
શોક અગિનમા દેહ ન ખાલો, ચિન્તા જવાત શરીર મહા.

તારામતી—

૧૪

રાત યક સપના મયને બડ અચ પ્યારે આજદેખા—રાત
જ પહુચી મયેં ચેક દેસમે, હાય રાજન !
દુર હો જાતે ઉસકા રાજ દેખા,
જાતે ઉસકા તાજ દેખા, લુટ જાતે સખ સાજ દેખા.
સુખપર પડતે ગાજ દેખા—સપના
રાજ તારજ દેખા, તાજ મુહ તાજ દેખા
રાજકે રાજકો આકતમે અચ સરતાજ દેખા—જ.

અપ્સરા—

૧૫

ચંદ્ર સૂર્યકે જોતસી બડે તિહારો તેજ,
સોભે સાહસ સલતા, સુખ સંપતકી સેજ.
ચિરંજીવ રાખે સદા, દુધ, પૂત, સંતાન,
રાજકલા પુલે કલી, રહે સદા કલ્યાન.

અપ્સરા—

૧૬

હો ન દિલારામ, તો કયા દિલકો આરામ !
 દિલકો આરામ, ન તો જીનેસે કામ—હો.
 આંખોને કાતિલકી બરછી હય મારી.
 મયેંબનકે મતવારી, હં કાતિલ પરવારી,
 હય જીસે ખેળારી ! લાચારી ! લાચારી !—કયા દિલકો.

શેઝર

જિસકો અય રક્કે સનમ તેરી અદા ભાઇ હય,
 ઉસકો દુરીમેં તેરી પાસે કુળ ભાઇ હય
 ખાકે હમ ખૂને જિગર, અરક સદા પીતે હયે,
 ઇસ મહબ્બતમેં હમેં દોહી ગિળ ભાઇ હય—મયેં બનકે.

અપ્સરા—

૧૭

જાવોજી જાન, બડે દાનકે ફિલવાનેવાલે !
 દાની કહલાનેવાલે, કહકર ફિર જાનેવાલે,
 ઉલટા સમજાનેવાલે, ઘોકમેં લાનેવાલે,
 દેનેકે નામસે હો બાતમેં ડર જાનેવાલે !—જાઓજી
 દાના કહલાકે ફિર નાદાની કયસી !
 જાચકકો જાંચકે, દેનેમેં આનાકાની કયસી !
 દુનિયામેં અયસે દાની, ચઅને તુમ જયસે દાની.
 તુમ હો ફિર કયસે દાની ? કમ હોંગે એયસે દાની !
 જાવો ! જાવો ! બચડો ! બચડો !
 અયસે કયા હો મુહ તાજેકો દિલવાને ખિલવાનેવાલે!—જાવોજી.

હરિશ્ચંદ્ર—

૧૮

એરી હારી કાહે કાહે તૂ નમાને ગોરી ?
 રારકાહેકો કરત ઓ ગવારી ? મતવારી ના બકારી છોડ સારી
 કયસી ઓં નારી તૂ ઢીટાઇ કરત !
 ખોઇ તૂને લાજ તોરી સુધ ગઇ આજ તોરી—કાહે
 કાફકે બચન બાનત નાહોં (સિપાહીસે) કરદેહસીદમઇસે દુર સિપાહી
 ચતુરાઇ, નિહુરાઇ, બેહવાઇ, બેસવાઇ—કયસી

હરિશ્ચંદ્ર—

૧૯

ચંદ્ર ટલે, સરજ ટલે, ટલે પ્રીથી આકાશ
ટલે ન અપને બચનસે અય સ્વામી રહે દાસ
ધનદુ તનદુ, સીસદુ, દેદુ પ્યારી જનન.
જીનેજી ધમાન મેં કબી ન ડાલુ હાન.

સસ, રેઆચા—

૨૦

ઓ સ્વામી ! ઓ હામી ! દીનકે સગદાર,
કુછ રહ્યમબી તુમ લાવો હમપર માનલો દાતાર !
જન લો, સખ માલ લો, હમ લોગ હયેં તૈયાર,
તુમ જનપર રાજકે મત જિન હાર દો આજર.
ધુક દો હમ સખકો, ડાભો ત્રાપ દે કર માર,
રાજ દો રાજનકો હય રહે પાર પાર પુકાર.

સખ, રેઆચા—

૨૧

જાવો નહી હમકો છોડકે, આ સકો તોડકે,
મિનતી માંગે નાથ, હાય હમ જોરકે. જાવો.
રાજ, કરલે રાજજી. રિપીકો પાંચ પડ.,
જર દેકર; ધર દેકર; સર દેકર હર ઐસર.
સાય હમે યાતો લો, જાવો નાહી, જાવાના માયાકો મોડકે—જાવો
સમપૂરણ સુખ સમ્પત સારી, જન પ્રાણ સખ હેય
જન માલ રહેકૈન કામકો ? રાજ તેરે તાજ ખીના આજ,
હરકી ચારીસે, તાખએદારીસે, આહોજારીસે, સંકટ બારીસે,
અયરસી ખ્વારીસે, વારેગે હમ આપ પદ.—જાવો.

હરિશ્ચંદ્ર-તારામતિ-રોહિત-૨૨

અય સ્વામી, અખ જાતે હય હમ, દો જાનેકા ફરમાન

બિંધામિત્ર—

જાવો, હટકા ફલ પાવો અપને જાકે, દો હયરાન !
ધમર તુમકો મેરી બાતોંકા જલ્દી દે કુછ બ્યાન.

હરિશ્ચંદ્ર-તારામતિ-રોહિત—

રાજ. હયેં હમ ઉસ મરજીપર જો દિખલાયે બગવાન.

સખ—

ઓ માયાણુ જન્મનાથ ! હાય ! હાય ! હાય !
આજ હમ કુવે અનાથ ! હાય ! હાય ! હાય !

નમે, બનમેં બનેમે તેરા સાથી દીનાનાથ હો !
હામી હો તેરી અય નામી ! સસતા !

પહલા બાબ તમામ હુવા.

હરિશ્ચંદ્ર-તારામતિ-રોહિત-૨૩

ગુજર હય દસ્તે ગુર્જીતમે, વતનસે હય સફર અપના,
તુહી વાલી હય અયમી, બેકસીમે દાદગર અપના—ગુજર.
ન દવસતકી તમના હયન ખવાહિશ હય હુકમતકી,
હ. ખલાદિશહય કે તેરી યાદમે દિન હો બસર અપના—ગુજર
તુઝીમે કામ હય અબલ, તુઝીસે કામ આપિરેકો.
નકાત્ર આયેગી દુનિયા રહે, ન હોગા માલો જરઅપના—ગુજર.

હરિશ્ચંદ્ર— ૨૪

માના રવમીકા ફરમાના હમને માના મોતી.
આલમકી આફતમે દહશત કયા
જો હરકી આજી. બેલંગા, પામા મો ગમકા લે લેગા,
દુનિયામેં દુખ વહો ઝંબેગા
દરિયામેં ડુબેગા હોગા જિસકા લાના મોતી—માના.
મદ હો દદસે સર્ફ કયમે
દિમ્મત હય જિસકી મર્ફાના, ઉસકે હર આમકા દાના,
હય પહચાના મોતી.—માના.

નક્ષત્ર— ૨૫

ખાવુ મયે માવેકા મલીદા, ખાવુ મયે મોતી—ચૂર લાડવા—ખાવું.
ખાવું મયે પૂરી, આસાંધી વ ખસ્તા કચૌરી,
ખાવું મયે શકરપાલા દો—સેરા—ખાવુ.
ખાવુ મયે સિખરન, સુતરફનિ, રેવડી, મલાઇ,
ખાવું મયે મથુરાજીકા પેડા—ખાવુ

સખ સાધુ— ૨૬

હમેશા હર નામ બજતે રહો—હમેશા
સજન સંગત સંતકી સજો.
જો કરે સો ભરે, બય હરે, જો ડરે તો તરે.
બિસર ન મત ફાંસ જમકો—હરનામ

કર હવસસે, કર નદસસે દુશ્મની,
મનકી, તનકી, ધનકી, મોહની હય ફની.
ભર ભવાનીમેં લે ગલે કફની,
જિન્દગાની ચાર દિનકી ચાંદની.
કલ અજલકી હય બની, સરપે ચાદર હય તની,
જલ્દ કરકે નેક કરની છોડો, તોડો! દમકો—હરનામ

નક્ષેત્ર—

૨૭

રામ નામકી લૂટ હય, લૂટ સકે તો લૂટ
અંતકાલ પચતાયગા, જબ તન જાવે છૂટ.
ઇસ જગમે જનમાયકે, અય ભગવત કિર્પાલ !
પીનેકો દે ભાંગ તૂ, ખાનેકો તર માલ.

સાથ મરદુમ ખવાર— ૨૮

નહિં નહિં નજર આયા કહીં કોઇ તર,
થકે થકે દૂંઢકર થકે સરાસર.
આને લગા ચક્રર, હાર જેયે છક કર,
અરે અરે આજ મરે ખાટ તક તક કર.
ખયડો જરા ચલકર, ચયન તો લો પલ્લમર,
દૂંઢો આકે રાહગીર ફેર રાત મર.

હરિશ્ચંદ્ર-તારામતિ-રોહિત—૨૯

સરજનહારે પ્રભુ ! નાથ હમારે; તો ખીન પનિતન કોન ઉપારે—

સરજ.

જો ભવસાગર ભાવ બૂલાયે, છિન, તોહિસે નહીં ધ્યાન લગાયે,
વાહુકો નાહીં તુને મિમારે—તો ખિન
ગહરી નદિયા, નાવ પૂરા ધર્મ પવન ખિના પાર ન જાની.
સત્ય સનાતન “તાલિખ” તારે—તો ખિન

સાથ મરદુમ ખવાર— ૩૦

આદમ ! આદમ ! કિસમતસે પાયે હયેં હમને ઇન્સાન !

ઇનકો બલ દેગે લે ચલકર, કર લેંગે નોશે જાન !

અંદ—હમ કડ. કડ. કડ. કડ. તોડેંગે હડ્ડી, ચુસંગે આંત,

અંદ—હમ તોડેંગે સરકો તેડ, તડ મારેંગે ઊસપર દાંત.

શબ્દ—

ગાલ ! ગાલ ! કુલે ઉસકે ગાલ !
ચરખી રોગ. નકી છાપ કયસી ગાલપર !
હમ લેગે ઇસ્કે બાલ, હમ લેગે ઇસ્કી બાલ,
હમ નાચેગે કુદેગે અયસે હાલપર.—ગાલ

વિધામિત્ર—

૩૧

ઇસ પાપી જગમેં ધન હય અયસે ધર્મી, ઇનસાનકો ?
ઇસ ધર્મીકો જિસને દૌલત ધનકો છોડા,
છત્રો સિંહાસનકો છોડા, દુનિયાકે દામનકો છોડા,
લેકિન નહી સતપનકો છોડા.
સર પર ખેલા સંકટ ઝેલા રખ્યા હય ઇમાનકો, ઇમાનકો—ઇસ
અય રચકે દીગર હય કોઇ, ભારી દુખ ડાલું અય કોઇ,
નીકલે જિરસે મતલબ કોઇ, મુઝકોબી માને સબ કોઇ,
ઇંદ્રાસનમેં દઅવા કરકે; જો આયા, સો પૂરા કરકે,
બાજૂ તૂ કિર્તી પાવૂ રખ્યા અપને આનકો—મમેં આનકો—ઇસ

દેહિત

૩૨

કયસે ધરૂં મયેં તો ધીર, હાય ! મા, કયસી કરૂં મયેં!—કયસે
બાવાકો દુઃખ મોસે દેખો ન જાવે,
ઉકતી કલેજમેં પીર ! હાય ! મા, કયસી કરૂં મયેં!—કયસે
ફરિસ્તે ય પરિયાં— ૩૩

ધન ધન નિરંજન ! તૂ સનાતન ! તૂ કૃપાજન !
દાતા દુઃખ તારણુ—ધન.
સાથી નહીં માલ; ધન, સાધ ન દે રૂપ; તન,
હય તૂ ભય હારન, અવિનાશી સમ્પૂરન—ધન.

બાબ દૂસરા તમામ હુવા.

શબ્દ સ્તુતી કરનેવાલે— ૩૪

ઉમાપતી નમૂં નમૂં સરણુગતી નમૂં નમૂં,
જટાધારી સંગે લિયે, પારવતી નમૂં—ઉમાપતી.
કરો મહાદેવ દયા, હરો દુઃખ, પીર બિચ્છા,
નેરો નિત નાંમ રટત, જતી, સતી, નમૂં નમૂં—ઉમાપતી

નક્ષેત્ર—

૩૫

અરે નાદાન? અરે બે ધ્યાન? જરા તો માન? જરા તો માન?
 ન ખો તૂ જનન, નહો હયરાન, જરા તો માન? જરા તો માન?
 કયસી રાની, કયસી બાની, કયસી લાલાજીકે લાલ,

બાતેં તેરી લખ્ખી ચોડી, બાકી સુખા જય ગોપાલ !

રિષીકા માન, બે તૂ ફરમાન, તો હો ઇસ આના તેરા કલ્યાણ,
 અરે અગ્યાન, નકર હયરાન, જરા તો માન? જરા તો માન—કયસી

તારામતિ—

૩૬

પ્યારા હમારા તૂ હમેં દે અગ્યા જાનેકી.—પ્યારા

ઇશ્વર ઇચ્છા અયસી હય તો લાગે કૌન ઉપાય,

ફેર બદા બે મિલના હો તો ફેર મિલંગી આય.—પ્યારા

હરિશ્ચંદ્ર—પ્યારી હમારી જાન નહીં કલ્લ તુઝ બીન પાનેકી,

ફૌલત, સમ્પત, અનધન લક્ષ્મી. તન, મન જીવન જાય.

નાર બે તુંમસી હો ન્યારી તો કયશે જીતા બાય ?—પ્યારી

તારામતિ—પ્યારા હમારા તૂ હમેં દે અગ્યા જાનેકી.

સતવન જાને જૂનં તુમારા દે હું અપની જાન,

સત્યપતી રહિયો પિયું પ્યારે ! જિનતી મેરીમાન !—પ્યારા

રોહીત—

૩૭

અરે નહીં મોહકો છોડ જારે !—અરે !

હાય ! છોડ જાવું કયસે ? ચયન પાવું મયેં.

ઓ હમારે બાપ પ્યારે !—અરે !

લડકો—

૩૮

ખેલો કુદો, ખેલો કુદો, આવ બાઇ, ખેલો કુદો,

ગાવ નાચો, મસ્તી કરો, આવ જરા ખેલો કુદો—ખેલો,

પઢતે પઢતે અંખી ટુટી

લિખતે લિખતે લંગલી ટુટી

છોડો છોડો માથા કુટી,

આવ બાઇ, ખેલો કુદો.—ખેલો.

આયે નહીં, ક ખ ગ ધ,

બાય નહીં, ચ છ જ ઝ

ફેર કરો, ત થ દ ધ,

આવ બાઇ, ખેલો કુદો.—ખેલો.

તારામતી—

૩૬

શીવજી સરન તેહારી, દેવ ખિસ્વનાથ ! નમુ.
 સીસ નવા નમું નમું, માથ જુકા નમું નમું.—સરન.
 પતિ પુત્રકો મેરે, રખ સચાઈસે હરે બરે, બદીસે પડે.
 પાપિ મયેં વિધનસે બરી, ગિપતા વિધાકી મરી;
 કરો વ્યા, હરો મદા શોન મેગ નમુ નમું—સરન

તારામતી—

૪૦

હા બેટા ! હ. પ્યારા ! કિસ નિદોમે તુ સાચા '
 અય પ્યારા ! મહપાર ! આખે તો ખાલ !
 અય નાજી પાયે, આપોડ દર્જિયાયે '
 અય હાર, દુખિયાર ! આ પ્યાર ! આ પ્યાર !
 જગો તો અય બેગ ! કહો તો અય બેટા !
 કુછ માંકો અય બેટા ! મુંદમ તો બોધ '

રાજકુમાર—

૪૧

અકેલે પડે. બૂલે હયે રાહ બાઠ —અકેલે
 રાહ બતાદો મોહો રાજ મહલકી—અકેલે.

અસરા—

૪૨

જય ધર્મ રાજા ! જય સત્ય સાજા !
 મગલ—જય તાજ છત્રકી,
 નક્ષત્ર—જય નક્ષત્રકી,
 સખ—જય ધર્મ રૂર ! જય સત્ય ભુપ !
 જય હરીશ્ચંદ્રકી ! જય ! જય ! જય !
 અહાહાહા ! અહાહાહા ! વાહ ! વાહ ! અહાહાહા !
 વાહરે સત્યતા ! વાહરે ગુણુ તેરા !
 અહાહાહા ! અહાહાહા ! વાહ ! વાહ ! અહાહાહા !
 જય હરીશ્ચંદ્રકી ! જય ! જય ! જય ! જય !

બાબ તીસરા તમામ હુવા.

